

Roditelj čije dete ispoljava probleme u ponašanju – agresivno je i/ili koristi ružne reči – izražava sumnju u to komentارima poput: *Ne mogu da verujem! On se kod kuće nikada tako ne ponaša.* Kako ćete postupiti?

Ne

- Ne reagujete jer vidite da roditelj ponašanje o kojem je reč ne sagledava kao problem, pa pretpostavljate da nećete ostvariti saradnju.
- Pokušavate da objasnite roditelju da se dete sigurno i kod kuće nekad ponaša na neodgovarajući način.

Da

- Prihvataste da je sasvim moguće da se dete ponaša kod kuće na jedan način, a u vrtiću na drugi.
- Navodite konkretno kako se dete ponašalo i u koje se tačno vreme to događalo.

OBJAŠNENJE

Ako pokušamo da roditeljima dokažemo da se dete i kod kuće ponaša na određen način, možemo se naći na klizavom terenu zbog veoma jednostavnog razloga: mi ne boravimo s detetom u njegovoj kući. Zato je argumentacija poput: *On sigurno i kod kuće ponekad govori ružne reči (udara,*

grize drugu decu itd.). Svakako to ne radi samo u vrtiću... siguran put ka iscrpljivanju i ulaženju u sasvim beskorisnu raspravu. Važno je roditeljima predočiti da se nepoželjno ponašanje kod dece ponekad pojavi, ali da to ne znači da su oni u nečemu posebno pogrešili niti da se s detetom nešto dramatično dešava. Upravo potreba roditelja za tim da bude doživljen kao kompetentan i da slika o njegovom detetu bude veoma pozitivna može dovesti do njegovog težeg suočavanja s nepoželjnim detetovim ponašanjem, pa i do negiranja same mogućnosti pojave takvog ponašanja.

SAVET

Ukažite roditeljima na konkretno ponašanje i opišite ga, a komentare poput: *Ne mogu da verujem! Kod kuće nikada to ne radi...* nemojte negirati. Možete roditeljima reći: *Verujem da to kod kuće ne radi, ali imamo sledeći problem: u toku prošle nedelje on je tri puta snažno gurnuo drugo dete, pa je ono palo, četiri puta ga je ugrizao...* Takvo ponašanje je sasvim uobičajeno za decu i mi se s tim često susrećemo. Naravno, bilo bi najbolje da se time zajedno pozabavimo kako bismo pomogli detetu da postepeno savlada taj problem. Navođenjem konkretnog ponašanja i njegovim opisom sužavamo manevarski prostor za bavljenje opštim i nekorisnim podacima (kako se dete ponaša kod kuće i tome slično). Dobro bi bilo da imate pisani podsetnik o tome koji su se oblici neodgovarajućeg ponašanja ispoljili i kada se to dogodilo. Ukoliko nepoželjnim oblicima ponašanja kod deteta pristupimo kao nečemu što je tokom razvoja sasvim očekivano ali i rešivo, olakšaćemo roditeljima prihvatanje takvih situacija kao normalnih i omogućićemo razvoj saradničkog odnosa.